

लैतडुक्तम् । अन्नैर्यष्ट्यमिति । तत्राज्ञा त्रीक्यास्त्रिवायिकाः सप्तवायिका वा कथ्यन्ते । ये तु पुनर्यत्राप्यत्र इति । PAKĀT. 167, 1. 2. — g) = विधु MED. (अन्नप्रक्रमे हरिब्रह्मविधुस्मरन्पि केरे). — 3) f. अज्ञा a) die un erzeugte ewige Natur (प्रकृति), ÇAṢKAR. zu ÇVETĀÇV. UP. 1, 9. 4, 5; vgl. 1. अज्ञ 1, c. — b) Mājā, als erste Çakti, Pur. im ÇKDr.; vgl. ÇAṢKAR. zu ÇVETĀÇV. UP. 1, 9.

अन्नक (von अन्न) m. N. pr. Sohn des Sunaha (Sumantu) und Enkel Ġahnu's HARIV. 1423. VP. 399. ein König aus der Dynastie Pradjota, Vajju-P. im VP. 466, N. 5. LIA. I, Anh. XXXIII.

अन्नकर्ण (अन्न + कर्ण) m. 1) Ziegenohr KĀTJ. ÇR. 25, 4, 4. — 2) N. einer Pflanze, *Pentaptera tomentosa* (असन्वृत्), RATNAM. im ÇKDr. Suçr. 2, 66, 11. 118, 15. 167, 2.

अन्नकर्णिका (von अन्नकर्ण) m. N. einer Pflanze, *Shorea robusta*, RĪĠAN. im ÇKDr.

अन्नका (von अज्ञा) f. 1) eine kleine Ziege P. 7, 3, 47. Vop. 4, 7. — 2) Name einer Krankheit des Augensterms Suçr. 2, 311, 13. 329, 21; vgl. अन्नकाज्ञा und u. अन्नकाव.

अन्नकाज्ञात (अन्नका + ज्ञात) n. = अन्नका 2: अज्ञापुरीषप्रतिमो रूपावान्स लोहितो लोहितपिच्छिलास्रः । विदर्य कृष्णं प्रचये ऽभ्युपैति तं चाज्ञकाज्ञातमिति व्यवस्येत् ॥ Suçr. 2, 312, 8. 9. 303, 15.

अन्नकाव 1) adj. अन्नकावे मैत्रावरुणापात्रम् ÇAT. BR. 4, 1, 5, 19. Der Schol. zu KĀTJ. ÇR. 9, 2, 6. erklärt es durch: अज्ञागलस्तनौ अन्नकातदत् । अज्ञागलस्तनाकारकाष्ठावयवपुक्तम्, indem er sich auf P. 5, 2, 100. bezieht, wo er गाण्ड्यज्जात् liest. — 2) N. eines kleinen giftigen Thieres (*Scorpion* oder *giftige Spinne*?): अन्नकावं दुर्दृशीकं तिरो द्ये मा मां पथेन रूपसा विदुस्तर्हः RV. 7, 50, 1. Padap.: अन्नकाऽवम् SĪJ.: अन्नका नाम रोगविशेषः । तद्वद्विषम्. — 3) m. Çiva's *Bogen* TRĪK. 1, 1, 49. n. H. 201; vgl. अन्नग, अन्नगव, अन्नगाव, अन्नीकव, अन्नगव.

अन्नकूला (von अन्न + कूल) f. N. einer Stadt der Bodhi's R. GORR. 2, 70, 15. LIA. II, 523.

अन्नक्षीर (अन्न + क्षीर) n. Ziegenmilch P. 6, 3, 63, Sch. ved. st. अन्नक्षीर.

अन्नग angebliches Etymon von अन्नगव P. 5, 2, 110; vgl. u. अन्नकाव 1.

अन्नगन्ध (अन्न + गन्ध) 1) m. Bocksgeruch. — 2) adj. Bocksgeruch habend. — 3) f. गन्ध्या N. verschiedener Pflanzen RATNAM. und RĪĠAN. im ÇKDr. Suçr. 1, 131, 19. 132, 14. 2, 44, 10. u. s. w.

अन्नगन्धिका (von अन्नगन्ध) f. N. einer Pflanze ein *Ocimum*, AK. 2, 4, 5, 5.

अन्नगन्धिनी (von अन्नगन्ध m.) f. N. einer Pflanze = अन्नप्रज्ञी RATNAM. im ÇKDr.

अन्नगर (अन्न Ziege + गर् verschlingend) 1) m. eine grosse Schlange, *Boa*, AK. 1, 2, 1, 5. TRĪK. 1, 2, 2. H. 1303. HĀR. 164. VS. 24, 38. AV. 11, 2, 25. ist nicht giftig Suçr. 2, 263, 19. 267, 14. अन्नगरो ग्रोहो मरुकायः N. 11, 20. von den Wolken: सं वै ऽवन्तु मुदन्तव उत्सा अन्नगरो उत्त AV. 4, 13, 7. — 2) f. रूरी N. einer Pflanze Suçr. 2, 173, 5.

अन्नगल्लिका (अन्न + गल्लिका) f. Ziegenwange, N. einer Kinderkrankheit, die zu den sogenannten kleinen Krankheiten gerechnet wird (HESSLER: *Mentagra*) Suçr. 1, 292, 6. 15. 2, 117, 13.

अन्नगर्व 1) das mittlere Drittel der Mondbahn MATSJA-P. im VP.

226, N. 21; vgl. अन्नद्व. — 2) Çiva's *Bogen* AK. 1, 1, 4, 30. VP. 101; vgl. अन्नकाव. — 3) m. N. pr. eines Schlangen-Priesters Ind. St. I, 33. Nach P. 5, 2, 110. von अन्नग; eher scheint darin अन्न Ziege und गो Kuh zu stecken; vgl. अन्नवीथी, गोवीथी.

अन्नगाव n. Çiva's *Bogen* H. 201, Sch. (Lesart der प्राच्याः). — Vgl. अन्नगव.

अन्नघन्य (3. अ + न्नघ्न्य) adj. nicht der letzte, niedrigste, schlechteste: विश्वरुद्रघन्यो न्नघ्न्यतः MIT. 142, 4.

अन्नघ्नित्वम् (3. अ + न्नघ्नित्वम् part. perf. act. von क्न्) adj. der nicht getödtet hat: शर्हः RV. 8, 56, 15.

अन्नजीविक (अन्न + जीविका) m. Ziegenhirt H. 889.

अन्नटा (3. अ + न्नटा) f. N. einer Pflanze, *Flacourtia cataphracta*, RĪĠAN. im ÇKDr. — Vgl. अन्नटा, अन्नकटा.

अन्नउ (3. अ + न्नउ) 1) adj. nicht blödsinnig M. 8, 148. — 2) उटा a) N. einer Pflanze, *Carpopogon pruriens*, (कपिकच्छु) RĪĠAN. im ÇKDr. — b) = अन्नटा ÇKDr.

अन्नव n. ved. Nom. abstr. von अज्ञा Ziege P. 6, 3, 64, Sch. — Vgl. अन्नवाल.

अन्नव्या f. gelber Jasmin ÇKDr. = अन्नयि क्तिता P. 5, 1, 8. — Vgl. अन्विथ्या.

अन्नदण्डी (von अन्न + दण्ड) f. N. einer Pflanze = ब्रह्मदण्डीवृत् RĪĠAN. im ÇKDr. Demnach wäre अन्न hier = ब्रह्मान्.

अन्नदेवता (अन्न + देवता) f. pl. N. des 23sten Mondhauses H. 114. — Vgl. die unter 1. अन्न 1, b aus dem TAITT. BA. angeführte Stelle.

1. अन्न 1) n. Nom. act. von अन्न NĪR. 9, 24. Vop. 26, 171. — 2) adj. treibend, bewegend: अज्ञाः = अन्ननाः NĪR. 4, 25. अन्नन (Durga: गमन) एकपादः 12, 29. — Vgl. गोअन्नन.

2. अन्नन (3. अ + न्नन) adj. menschenleer: अन्नने वने R. 2, 92, 10.

अन्ननिन (3. अ + न्ननिन) m. Nichtgeborenssein (bei Verwünschungen): RĪJAM. zu AK. im ÇKDr. तस्यान्ननिनिवास्तु PAKĀT. I, 353; vgl. P. 3, 3, 112.

अन्ननामक (von अन्न Vishnu + नामन् m. eine besondere mineralische Substanz H. 1034; vgl. वैज्ञव. — ÇKDr. und WILSON geben diese Bedeutung dem einfachen अन्न.

अन्ननि (von अन्न) Bahn = अन्नम NĪR. 4, 13. Durga: वाक्त्वा स्वर्गपथः — Vgl. अन्नान्ननि.

अन्नन्य (3. अ + न्नन्य) 1) adj. was nicht entstehen (निन्), geschehen dürfte oder nicht von Menschen (निन) ausgehend, den Menschen nicht zuträglich. — 2) n. ein Unglück verheissendes Naturereigniss AK. 2, 8, 2, 77. H. 126. HĀR. 210.

1. अन्नप (अन्न Ziege + प schützend) m. Ziegenhirt KARAKA im ÇKDr.

2. अन्नप (3. अ + न्नप) 1) adj. der keine Gebete her murmelt: अन्नपा = संध्यावन्दनकीना MBH. im ÇKDr. — 2) m. ein Brahman, der ketzerische Werke liest H. 837. — 3) f. अन्नपा ein anderer Name für den हंसमल्ल ÇKDr.

अन्नपथ m. die Strasse (पथ) der Ziegen (अन्न) gaṇa देवपथादि; wohl = अन्नवीथी.

अन्नपद् (1. अन्न + पद्) adj. ziegenfüssig P. 5, 4, 120. — Vgl. अन्नपाद.